

CIVTADANIA

SETMANARI D'ESQUERRES

Durruti i Ascasso, dirigents del moviment terrorista, foren atrapaats *in fraganti* en un atacament al carrer de Borrell.

ANY II

La Bisbal, 27 d'Abril de 1933

NUM. 54

Miquel Santaló, en defensa de la indústria suro-tapera

La pretensió ridícula del senyor Estelric, un dels deixebles cambonians més destacats, de solucionar la qüestió surera, carregant el mort a Esquerra Republicana quan tots sabem que la Companyia General del Suro, organitzada pel senyor Cambó, ha empobrit la nostra indústria que de nacional es convertí en estrangera, ha donat lloc a una notable intervenció parlamentària del diputat Miquel Santaló, que precedia altra intervenció del D. Joan de La Lliga ex-Regionalista.

Dels dos parlaments s'en pot treure la següent conseqüència: El senyor Estelric soluciona la crisi de l'indústria suro-tapera declarant que la culpa de tot és de l'esquerra. Per contra el diputat Santaló, després de posar de relleu el sistema de «negoci» cambonià; demana lleis concretes que puguin millorar l'actual estat decadent de les comarques empordaneses que vivien de l'indústria del tap i de l'aglomerat.

Voldriem publicar íntegrament el discurs de l'amic Santaló perquè tothom vegés l'encert de les mesures que propugna. No podem fer-ho per manca d'espai però pels paragrafs que publiquem esperem que els nostres llegidors podran fer-se'n càrrec.

Política del Gobierno en el Ministerio de Agricultura

.....Y antes de referirme concretamente a medidas como las de la reciente orden dictada por el Sr. Ministro de Agricultura, que debe rectificarse, considero un deber recoger la manifestación que inició el Sr. Ayats con discreción suficiente para que yo me limite a hacer honor a la Cámara la poca oportunidad en iniciar el planteamiento de esta cuestión y, sobre todo, en rectificar de una manera terminante y absoluta palabras del señor Estelric verdaderamente lamentables, porque además de ser inoportunas no fueron verídicas y fueron manifestamente injustas. No fueron oportunas sencillamente porque estoy seguro de que toda la Cámara

se dió cuenta de lo infantil y de lo impropio que era querer atribuir la crisis de una industria nacional a la acción de la Esquerra Republicana de Cataluña en una comarca gerundense, en unos pueblos de la provincia de Gerona. El atribuir para fines políticos la crisis de una industria nacional a la acción de un partido en el ámbito de una comarca limitadísima, además de inexplicable, es una candidez. La Esquerra Republicana de Cataluña propugna y trabaja, naturalmente, para que se disminuya esta crisis, y seguirá trabajando en lo sucesivo, como lo ha hecho hasta hoy, para estimular en todo lo posible al Gobierno con objeto de que preste la necesaria atención a una industria que, debiendo ser esencialmente nacional, por culpa de no sé cuantos elementos, pasa a ser extranjera. La labor de la Esquerra republicana de Cataluña, Sr. Estelrich, ha tenido allí, y tiene para toda España, de una parte, este sentido, estimular en lo posible al Gobierno (si no ha conseguido todos los resultados que apetecía no ha sido suya la culpa), y de otra propugnar contra un aspecto de la política que representa S. S. en esta Cámara, que es aquella iniciada teniendo a la cabeza a D. Francisco Cambó, para organizar la Compañía general del Corcho frente a los intereses verdaderamente nacionales y, sobre todo, en contra de los intereses del proletariado español...

.....Desgraciadamente, repito, se lamentan todos los que han sido perjudicados en sus intereses por la actuación de ese «trust» internacional, actuación contraria a los intereses propiamente españoles. Esa es la política de Esquerra Republicana en orden a la industria corchotapera, que quisiera que fuese objeto de mayor atención y de más protección por parte del Gobierno de la República.

El segundo hecho que incidentalmente me obliga a intervenir en esta interpelación es la reciente Orden publicada por el Sr. Ministro de Agricultura, que quiere ser de

protección interior de la industria corcho-tapera. Esa Orden se esbozó ya hace medio año, y su contenido fué propuesto hace bastantes meses por la Comisión mixta del corcho, siendo director general un hombre tan entendido en estas materias como el Sr. Pi i Suñer. Lo que se proyectaba entonces no era una orden, sino un decreto, es decir, una disposición ministerial cuyo contenido fuese obligatorio para los españoles, y se llama de protección interior porque tenía por objeto declarar obligatorio el uso del corcho en construcciones del Estado, de las Diputaciones y de los Municipios, en embarcaciones y, al mismo tiempo, para el taponamiento de determinados envases.

.....Creo, Sr. Ministro, que esta disposición, cuyo anuncio había despertado grandes esperanzas en las regiones afectadas por la crisis, habrá producido una verdadera decepción, y por ello yo me permito rogar a S. S.—creo que no habrá de encontrar dificultades, después de los informes manifiestamente favorables del Colegio de Arquitectos de Madrid, después de los acuerdos de la Comisión mixta del corcho, integrada, como S. S. conoce muy bien, por representantes de propietarios, de industriales y de obreros—que convierta esa orden en decreto, preceptuando con carácter obligatorio, en vez de interesar, el uso del corcho para las necesidades que en la disposición comentada se indican.

Y no he de decir más hoy, no he de decir nada más. Podría añadir a esto, con detalles y amplitudes que habrá ocasión de exponer cuanto el Sr. Ministro tenga la bondad de aceptar la interpelación, en la cual espero que intervendrán representantes de otras regiones corcheras de España; podría decir, repito, cuáles son las causas de la crisis actual, indicando a la vez los remedios que se juzgan posibles e indispensables, todos ellos urgentes y de los cuales, evidentemente, unos dependen de S. S. y otros han de ser obra del Gobierno entero. Me refiero a los remedios de protección interior i también a los de protección exterior. Pero para no fatigar a la Cámara, no quiero extenderme más; limitándome a reiterar el ruego al Sr. Ministro de que convierta la orden en decreto. Tenga el Sr. Ministro de Agricultura la seguridad de que se lo agradecerían extraordinariamente obreros, industriales y propietarios, porque reconocerán la buena voluntad de S. S., atendiendo un caso de extrema gravedad y de verdadera justicia.

Primer de maig

Primer de maig, roig per la sang d'uns màrtirs que caigueren valentment sota la furienta reacció capitalista americana. Primer de maig, d'un roig viu que no s'esborra, puix que continuament és renova per noves víctimes que el mateix que aquelles que ens aconseguiren la jornada de vuit hores a canvi de la seva vida, cauen sota l'arbitrarietat d'una societat que ha fet unes lleis per ella, prescindint en absolut del pensament, del parer o de la necessitat del proletariat.

Internacionalment aquest any el primer de maig es presentí gris, d'una grisor gens falaguera, prenyada de tristos aconteixements que embolcallen al proletariat dintre un marc de desesper i que pot arribar inclús, a constituir un passatge de tragedia en l'història de l'humanitat.

Funesta paradoxa! Un excèrcit de parats s'engrandeix fins a perdre proporcions gegantines, inconcebudes. Milions d'éssers clamen una societat més justa, demanen feina, demanen pa. A l'Àsia milers de persones moren sota la grapa crua de la fam mentre a l'Argentina es llencen milers de tones de blat al mar, mentre al Brasil es cremen 14 milions de sacs de cafè, mentre a l'Índia es cremen milers de bales de cotó.

Heu's ací el fruit d'una consciència metàlica, d'una ambició sense fre, incapaç de copsar, d'intendrir-se davant les misèries que nien dintre el si de la classe treballadora. Per aquells que no han treballat mai totes les comoditats per fer-los-hi plaenta la vida, totes les orgies per treure'ls-hi l'avorriment de la seva inèrcia. Per aquells que amb la suor del seu front basteixen i alimenten l'humanitat sencera, les deixalles dels primers i encara si tenen la sort de tenir feina. Als que no tenen aquesta sort se'ls concedeix la llibertat de morir-se de gana.

L'encartonada i excessiva diplomàcia d'una societat (?) internacional es cuida de vetllar perquè subsisteixi aquest estat de coses i exten una xarxa de feixisme dissimulat o de feixisme oficial per ofegar les guspies que podrien encendre la foguera de les reivindicacions proletàries i que l'instint de conservació els fa preveure les funestes

(Segueix a la plana 3)

La Festa del Llibre a La Bisbal

Parlant amb el llibreter Sr. G. Hugas Callol...

Certament, el passat dissabte féu un dia d'aquells apropiats a tot menys a la compra de llibres. Una formidable tramuntana, freda, malgrat el temps que estem passant, bufà de valent. El comprador de llibres, més que aturar-se davant les parades a l'aire lliure, procurava amb passa ferma i lleugera, ésser, com més aviat millor, a recés.

Heu-vos ací el pensament que tinguérem nosaltres, i heu ací com s'ha vist confirmat d'nua manera plena, interrogant al senyor Hugas Callol, l'amic llibreter de casa nostra. Llegiu les interessants manifestacions que ens ha fet. Vegeu-les:

—Com ha anat la diada del llibre a La Bisbal?

—Ha transcorregut normalment. A no ésser el temps, l'èxit hagués estat magnífic, assolint la festa una brillantor remarcable. El vent impedí muntar les parades amb més propietat i ademés, fou la causa de que molts ciutadans no cooperessin a l'èxit d'aquesta bella festa.

—No obstant i això—preguntem —¿quin ha estat el nombre d'exemplars venuts?

—Més de cent cinquanta. Cal remarcar que els llibres que hom ha adquirit són d'autors de reconeguda vàlua i editorials serioses. Enguany les novel·les mancades de fonament, les cinematogràfiques, per exemple, han sofert una devallada enorme, per no dir total. I un altre fet molt significatiu—afegeix —és que ni se'm sol·licitaren fullets pornogràfics.

—Quina mena de llibres s'han despatxat?

—Els llibres catalans—diu—han assolit una majoria formidable damunt els castellans. Els exemplars de la Biblioteca «A tot vent» són els que han obtingut més sortida. «Vida privada» de Josep M.ª de Sagarra, «Albada» de Prudenci Bertrana, «Pau Canyelles ex-difunt» de Joaquim Ventalló, «Senyoreta, desitja casar-se» de Domènec de Bellmunt. Els llibres de Puig i Ferrater, són els que han batut el rècord de venda. En castellà es vengueren molt els llibres de Blasco Ibàñez.

—I llibres d'infants?—insinuem—.

—Se n'han adquirit molt pocs.

—Quina mena de persones són les que han cooperat a l'esplendor d'aquesta diada?

—Apart d'alguns obrers que adquiriren quelcom d'interés i vàlua remarcable, les persones que habitualment llegeixen.

—Aixís, la venda ha estat superior o inferior a l'any passat?

—En conjunt s'ha venut més i molt millor. El públic s'ha decantat per excel·lents llibres d'editorials prestigioses i autors de vàlua, com us deia. Els llibres catalans han obtingut un gran triomf. Resumint: joestic segur—acaba el senyor Hugas—que si hagués fet bon temps s'hagués venut molt més, i és una veritable llàstima...

Aquestes han estat les darreres paraules que ens ha dit l'endemà de la Diada del Llibre el senyor Hugas Callol. Gairebé afirmariem que tots els bons bisbalencs estaran altament satisfets d'aquestes manifestacions que després de tots els factors adversos, ben eloqüentment ens expressen el triomf de la diada del llibre a casa nostra. I aquest fet ens estalvia de comentar l'èxit cultural obtingut el dia 22 d'abril i fem, satisfets, optimistes i confiats, punt final.

EMILI VIGO VERDAGUER

Llum i Tenebres

Al·leluia! Al·leluia! Resurrexit!

La fauna clerical atent al balanç dels dies sants, ha cessat en la seva cridòria.

Però la Passió segueix, encara. El Crist avança tambalejant-se sota la creu de l'atur forçós. S'atura. Cau. Per ell no hi ha Cirineu que endolceixi el seu suplici. Ni una Mare carinyosa, ni una Verònica comprensiva es creuran al seu pas. Solament el saió l'espera a cada porta, a cada cantonada i, avançant-se, profana la immaculada boca amb el fel i el vinagre.

Passen les hores, els dies els anys....

La clericalia festeja la mort i resurrecció del Crist de la llegenda.

El nostre Crist avança i cau carregat amb la infamant fusta. Els sacerdots riuen satisfets. És facil acabar el suplici. Que reconegui a Caifàs... que s'inclini davant Herodes....

Crist s'ha posat en peu. Ni una queixa, ni una maledicció. El seu rostre dolçíssim és cobert per una ombra. El carrer de l'Amargura, no s'acaba. El calvari és lluny.

Clava els ulls en l'infinit. És plé de fosca. Crist plora. L'ànima se li omplena de la fosca de l'infinit.

D.

Carles Casademunt
Odontòleg

CONSULTA—Divendres: de 10 a 3.
PLAÇA CONSTITUCIO, 2

Auto DONET 7-9 H.P.

PATENT MINIMA

Propi per a carretera i camins trencats. — A BON PREU.

Dirigir-se a **Santiago Gou-La Bisbal**

GRAN HOTEL J. SALLERAS

Àvinguda de la República, 18. — LA BISBAL

Cuina insuperable - Excel·lents habitacions - Bon gust
:: La casa dels viatjants - Especialitat en banquets ::

Casa ALBERT

LA BISBAL

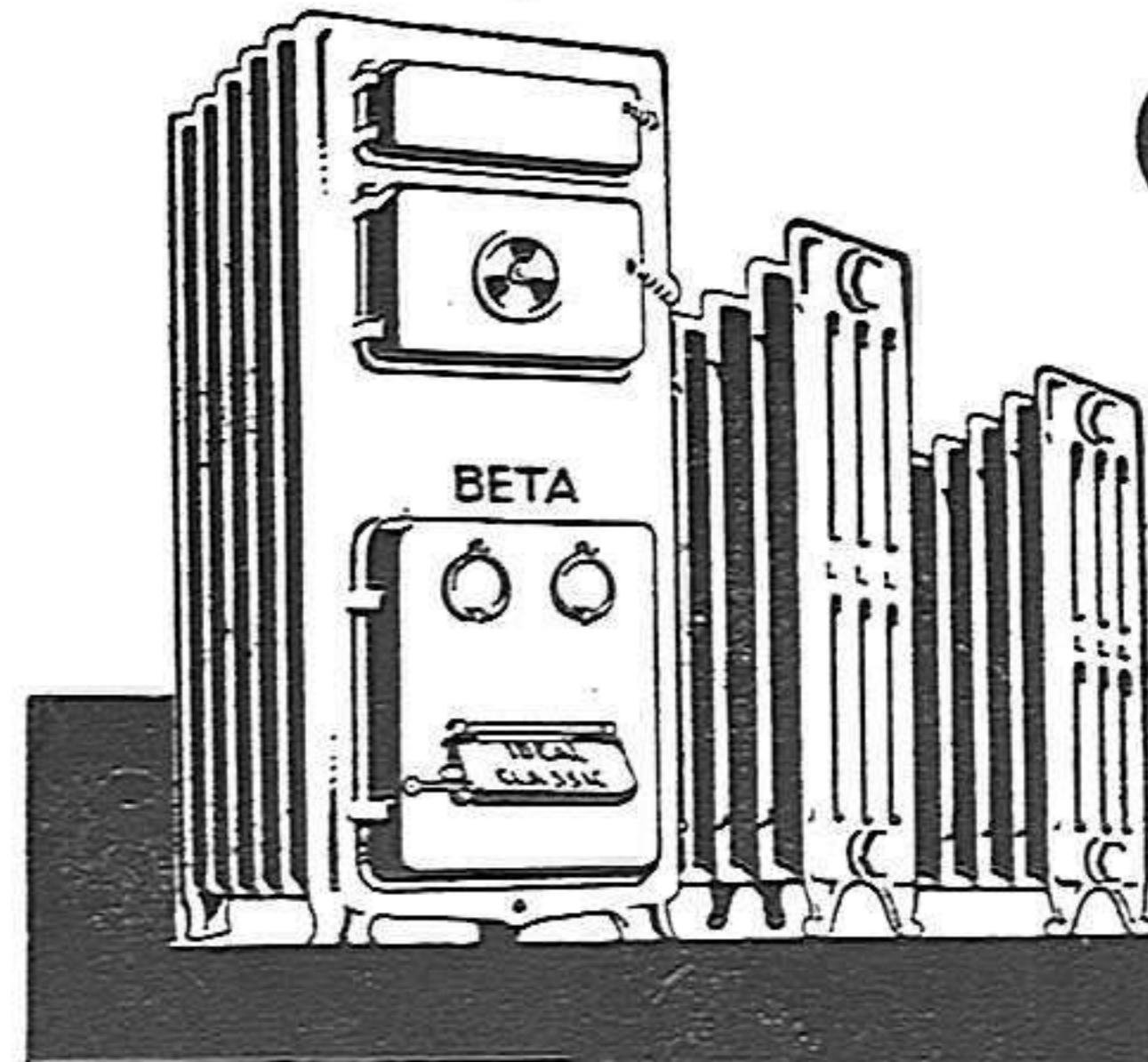
AQUESTA MARCA ES
SENYAL DE QUALITAT

Grans tallers de Sastreria i Confecció

Preus sense competència

La Calefacció

IDEAL CLASSIC

suprime el frío
y la humedad
económicamente

ANICET TERRADELLS

Diputat Caimó, 3

LA BISBAL

Folletos y presupuestos gratis

FLECA
RODÀ

ESMERADA ELABORACIÓ
DE TOTA CLASSE DE PA.
PA INTEGRAL

Les deliciosos

Coques de greixons «RODÀ»

A 1 i a 1'50 ptes. — Mides extraordinàries per encàrrecs.

Dispensari de Lluita Antituberculosa d'Acció Social de les Comarques Gironines

VACUNACIO ANTITUBERCULOSA

El problema de la vacunació antituberculosa té una importància extraordinària, tant des del punt de vista clínic i científic com del social. Sembla que la generació mèdica dels temps presents i el poble en general, contemplen amb cert menyspreu els nombrosos treballs que sobre aquesta matèria es vénen desentrotllant. Aquest menyspreu o indiferència és conseqüència de desconèixer pràcticament els fonaments racionals de les vacunes emprades i no s'ha donat l'oportuna divulgació dels resultats obtinguts. Científicament, és un problema dels que més ha preocupat i que significa un progrés incalculable en el camp de la immunoteràpia.

Clínicament cal considerar que la vacunació és l'únic mitjà que pot resoldre totalment el problema de la lluita antituberculosa. L'assistència terapèutica del clínic, per encertada que sigui, no significa res més que el triomf sobre casos isolats, deixant sense atacar les causes, les fonts de la malura.

Humanitàriament i socialment, són infinites les famílies que tenen posades llurs il·lusions en el descobriment d'un sistema que deturi aquesta immensa allau. La tuberculosi ataca totes les races, tots els pobles; s'emporta amb ella les vides de la joventut més fornida i té fatalment compromesos els fonaments de les races. No és com el cranc, per exemple, que cerca generalment llurs preses a les edats madures; la tuberculosi, pel contrari; és malura dels anys juvenils, que destrouça la humanitat quan els seus individus són encara una promesa, quan més fortes són llurs il·lusions, i quan més la societat pot esperar de la seva tasca i iniciativa.

Convé tenir present que la lluita antituberculosa en el seu aspecte social topa amb tal quantitat de dificultats que se la pot considerar fracassada. Certament que l'abaratiment de l'habitació, l'alimentació sana, abundant, treball reglamentat, la manca de preocupacions, el viure en un ambient d'aire pur, etc., contribueixen a evitar la tuberculosi; però en els temps actuals, donada la greu crisi econòmica, tot això és impossible i les grans ciutats continuaran essent immensos focus de penúria, fam i esgotament físic.

Va haver-hi un temps, que hom pensà que la lluita antituberculosa tindria resolució amb dispensaris i sanatoris. En els primers, els consells que en ells es donen, moltes vegades no poden complir-se; aconsellar mesures d'aïllament en famílies que viuen en reduïdes habitacions; repòs a pares que han de mantenir nombrosos fills, i menjar abundant i seleccionat a aquells que careixen de fortuna, és sarcàstic. Els metges de dispensaris antituberculosos ens convertim moltes vegades en espectadors d'aquesta gran carnalada de la tragèdia humana;

per la consulta desfilen amargors i tristeses, conflictes patològics en els quals res no es pot fer.

El sanatori va encendre també grans lluminàries, creient se que els sanatoris populars resoldrien el problema de la lluita antituberculosa; però el sanatori reculta molt costós i solament pot rebre un nombre limitat de malalts i aquests, que en surten aparentment guarits, recauen quan altra volta han de llançar-se al treball diari, a l'ambient tòxic de la ciutat, convivint novament amb les mateixes causes que determinaren la seva malaltia.

Solament la vacunació, única i exclusivament la vacunació el descobriment d'un mitjà que immunitzi l'organisme contra la tuberculosi pot resoldre la lluita contra el gran fantasma de la tuberculosi.

Ciutadans de les comarques gironines: Per amor als vostres fills, per patriotisme, no deixeu de vacunar els vostres nou nats amb la vacuna de « Calmette-Guerin », la qual, administrada per via digestiva durant els deu primers dies de neixer, us evitarà perdre els vostres fills, occits per tan terrible flagell, contribuint d'aquesta manera que els ciutadans de demà de les nostres comarques siguin forts i sans com altres nacions que han seguit aquest exemple.

Penseu que passen de cinc mil els malalts teberculosos que hi ha a les terres gironines, que són un continu perill per a la salut dels vostres fills. Solament amb la bacuna podreu evitar que siguin contagiats.

El Dispensari de Lluita Antituberculosa i Acció Social de les Comarques Gironines (baixos de l'Hospital), té muntat un servei de vacunació completament gratuït, on podeu sol·licitar les vacunes i altres detalls.

J. M.ª BOSCH MASGRAU

Director del Dispensari de Lluita Antituberculosa i Acció Social de les Comarques Gironines.

Primer de maig

(Vé de la primera plana)

conseqüències que podrien devenir al capitalisme dominador.

Primer de maig! Un excèrcit avança i els pits davanters cauen es bardellats per la metralla dels privilegiats. Però venen d'altres al darrera cridant: *Ells o nosaltres!* I tumultuosament aboliran un sistema que aquell que sigui sincer té de reconèixer que és completament injust.

A Catalunya el primer de maig se'ns presenta amb un enorme interrogant. El proletariat català, empès per una influència estranya, segueix una trajectòria indecisa i desorientada. La seva tàctica revolucionària, mal portada per uns elements gens experts per solventar les conveniències de l'obrerisme, s'introdueix per carrerany excessius i suïcides. Fent bandera d'un humanisme gens humà, evocant unes teories que no passaran d'ésser teories, fan possibles monstruosos fraticides com l'assassinat d'uns obrers per altres obrers.

L'incompatibilitat de les forces proletàries al nostre país, el nerviosisme constant que mai pot justificar la pertorbació pública que d'això en deriva, l'aprofita el reaccionarisme per entaular batalla amb el govern republicà. Darrera el Pirineu, a l'aguait dels aconteixements, àrids de llençar se a la presa els antics botxins del poble esperen l'oportunitat per crucificar al proletariat damunt la creu de Santiago.

L'obrer no es dona compte del perill que elabora la seva actitud actual i solament accentua la possibilitat d'un feixisme. L'exemple d'Alemanya és prou latent per prendre'n l'experiència. La pugna entre els partits obrers ha fet possible instaurar hi el govern Hitler.

Cal que l'obrer català es faci càrrec de l'importància de la seva actitud i que no s'hagi de culpar d'haver col·laborat a l'adveniment d'un feixisme.

Nosaltres sabem prou bé la solució i es que cada obrer obri segons la seva consciència i no obri segons les consciències tèrboles d'uns estranys que no coneixen les nobles aspiracions de l'obrer català o bé que potser les coneixen massa.

Aquest primer de maig els esclats de gairebé tot el mon es reprenaran amb més o menys duresa. A Catalunya sens dupte es permeteran les manifestacions que sorgeixin a commemorar-ho.

Hi haurà qui pretindrà aprofitar aquestes manifestacions per encauçar-les dintre l'estat violent acostumat. La repressàlia sempre és funesta per el treballador. Abans d'anar a la revolució cal posseir la cultura suficient per sapiguer-la portar a cap. La base de la veritable revolució és l'enlairament espiritual de les masses populars. Diferentment seria ficar se amb camisa d'onze vares.

J. VILÀ CLARA

NOVES

Dilluns passat, la secció dramàtica de l'Ateneu P i i Margall es traslladà a St. Feliu de Guíxols per donar una representació de l'obra en 3 actes i en vers del famós F. Soler (Pitarra) « *El Pubill* ». L'acte s'organitzà sota els auspicis de la secció teatral « Agrupació Romea » d'aquella ciutat, recentment premiada amb el tercer premi en el segon concurs de teatre català amateur.

Amablement invitats, tinguérem el goig d'acompanyar als nostres amateurs i la satisfacció de constatar la l'excel·lent impressió que la nostra secció produí en els nombros públic que assistí en el Saló Novetats per admirar els nostres aficionats. Cada final d'acte fou clòs amb nodrits aplaudiments culminant una forta ovació a l'acabar la representació.

Quedarem agraçosament sorpresos i en servarem un inestroncable record de l'entusiasta acollida que la totalitat de l'« Agrupació Romea » ens prodigà.

En els transcurs del «lunx» d'acomiadament entremig d'un devassall d'humorisme, d'una fraternitat vertaderament emocionadora, el senyor Benet Escribà director del actors guixolencs posà una nota seriosa amb un magnífic discurs subrallant la transcendència de l'acte i alentant als guixolencs i bisbalencs a fi de que la forta amistat existent perduri eternament per el bé i l'en-

lairament del teatre amateur empor-danés.

El senyor Carré i Ministrall con-testà amb un altre discurs donant les gràcies per l'acollida excel·lent tan per part de l'agrupació com per el públic que escoltà el transcurs de l'obra amb una atenció digne de major agraïment.

Propugnarem, — digué — per que La Bisbal tingui el goig de tornar admirar el conjunt de l'« Agrupació Romea ».

Parlà també per el conjunt coral extret de dins mateix de l'agrupació el senyor Vilà intel·ligent compositor i director del cor abans esmentat. Dit cor ens obsequià cantant diferents obres entre elles « Sol Barent » d'en Morera ballant una magnífica sardana al so del seu cant un bon nucli dels assistents d'ambdós sexes. Tan els oradors com els coristes foren fortament ovacionats.

— — —

Diumenge passat l'Escut Emporità celebrà un lluït *Ball de la Rosa* amenitzat per l'orquestrina local *Catalunya*. Foren premiades les que portaven les gentils senyorettes C. Vila, R. Romaguera i L. Piferrer.

— — —

El SINDICAT BISBALENC DE TREBALLADORS DE LA TERRA ens prega la publicació de la primera llista pública de donatius, per adquisició de coets granífics contra les pedregades:

	PESSETES
Magnífic Ajuntament . . .	100'00
Pere Bassacoma . . .	5'00
Pere Roura . . .	5'00
Alvar Cané . . .	5'00
Joan Plaja . . .	10'00
Joan Massot . . .	5'00
Joan Alsina . . .	20'00
Pere Pérez . . .	5'00
Pere Ribas . . .	5'00
Josep Valls . . .	10'00
Silvestre Vilà . . .	5'00
Joan Janhoer . . .	10'00
Miquel Johera . . .	5'00
Joaquín Geli . . .	5'00
Jaume Anguera . . .	10'00
Joaquím Fabrellas . . .	10'00
Miquel Brugué . . .	3'00
Jaume Cornell . . .	10'00
Religioses de l'Immaculada . . .	5'00
Toribi Avellí . . .	30'00
Sebastià Janoher . . .	1'00
Pere Planas . . .	3'00
Angel Pérez . . .	25'00
Antoni Crumols . . .	3'00
Josep Frigola . . .	3'00
Carles Cruanyes . . .	10'00
Joan Xampró . . .	5'00
Joan Roig . . .	10'00
Josep Roig . . .	10'00
Ramon Bayer . . .	3'00
Josep Congs . . .	10'00
Alfons Plaja . . .	10'00
Tomàs Alsina . . .	15'00
Joan Cals . . .	15'00
Pere Anguera . . .	10'00
Josep Maruny . . .	5'00
Suma . . .	401'00

Terrassans! Bisbalencs! Coopereu hi, per poguer plantar cara a les pedregades malestrugues que tant ens estarmenten. Per subscripcions:

A. Cané Ribot i P. Ribes Bassa

— — —

En la placeta de Mossèn J. Verdguer es tocaren, el dilluns, dues au-

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

La Bisbal trimestre . . . 250 ptes

Fora, trimestre . . . 3'00 »

Estranger, trimestre . . . 4'00 »

PER A NUNCIS
DEMANI'S LA TARIFA

CIVTADANIA

Redacció i Administració

Avinguda de la República 17,
entressol

IMPREMTA
Carrer de Pi i Margall núm. 20

dicions de sardanes per la cobla *Nova Armonia* d'aquesta ciutat, les quals havien de tenir lloc durant les passades festes de carrer i que el mal temps privà que es celebressin.

Demà, divendres, a les 10 de la nit tindrà lloc en el saló d'actes de l'Ateneu Pi i Margall un acte d'afirmació d'Esquerra Republicana, i en qual hi prendran part els diputats per aquesta circumscripció senyors Francesc Arnau i Josep Fàbrega.

És de creure que serà un nou èxit als ja nombrosos que es venen succeïnt.

S'han presentat en el Jutjat Municipal les següents demandes de matrimoni: Joan Bonaventura Massó amb Teresa Johera Casadellà; Lluís Serrat Bellvehí amb Maria Mir Vilà i Antoni Pajaron Lacanal amb Josefina Daura Estiu.

Amb caràcter interí s'ha possessionat del Jutjat de Primera Instància el senyor Roma.

AJUNTAMENT

Sessió celebrada per la Corporació municipal corresponent al dia 25 d'Abril

Sota la presidència del batlle senyor Pere Lloberas, amb assistència dels regidors senyors Carré, Llenas, Sala, Figueras, Tarrés, Canta i Ver-net.

Llegida, s'aprova l'acta de l'anterior; la presidència dóna compte de la visita d'uns consellers de cultura de la Generalitat els quals vingueren a aquesta ciutat per tal d'assabentar-se d'aprop amb respecte del projecte de construcció d'un edifici per a Escola de Belles Arts i Oficis, exposant les dificultats d'ordre econòmic per a dur a terme una obra de tanta envergadura com la projectada. Diu que per la seva part va fer remarcar que aquesta corporació tampoc comptava amb mitjans suficients per emprendre una obra quin cost no està en relació amb la potencialitat econòmica d'aquesta municipalitat. Els il·lustres visitants—diu el senyor Lloberas—varen deixar entreveure que seria una obra quina realització es fa difícil car seria qüestió d'atendre a altres Corporacions que també la tenen demanada i que no és possible complaure. Naturalment—diu—si hi hagués una compensació per part de l'Ajuntament encara podria fer-se quelcom en el sentit d'atendre les aspiracions d'aquest Ajuntament.

Varen visitar els arxius municipal i notarial i en ésser en aquest últim feren grans elogis de l'edifici Castell del qual varen considerar es tractava d'un edifici de gran mèrit artístic i històric.

Es probable que l'edifici Castell sigui la solució de que La Bisbal tingui un edifici *ad hoc* per a l'Escola d'Arts i Oficis puix aquesta serà la compensació que aportarà l'Ajuntament per a que l'obra que a tots ens interessa sigui una realitat.

L'esmentada comissió de consellers del qual en forma part una persona tan competent en coses monumentals com és el senyor Subies, va demanar un plànol de l'interior del Castell, el qual els hi serà lliurat tan bon punt estigui llest, i la comissió de Cultura de la Generalitat disposarà de si s'ha d'acceptar o no aquesta aportació de l'Ajuntament de La Bisbal com a compensació per a la construcció de l'edifici destinat a Belles Arts i Oficis.

La presidència acaba dient que a base del Castell és probable que obtindriem totes les compensacions i l'edificació de l'Escola serà un fet.

El Consistori dóna el seu assentiment.

El senyor Lloberas manifesta que va visitar el Cap de Telègrafs amb respecte de la projectada supressió de l'estació telegràfica d'aquesta ciutat. Diu que va ésser acullit amb tota cordialitat, que agraeix, el qual li va assegurar que aquesta estació continuarà funcionant com fins ara per compte de l'Estat, donant-se la Corporació per enterada.

S'aproven una relació de comptes de particulars que ascendeixen a pessetes 3709'30.

Es passa a discutir una factura del contractista d'obres senyor Saballs i la presidència observa al Consistori que ha procurat esbrinar totes les dades i que trova que estan de conformitat. El senyor Sala impugna unes quantitats sobre jornals dient que no deuen ésser abonats car no són legals, i el senyor Tarrés opina en sentit contrari amb respecte al senyor Sala. Aquest rectifica i s'aferma amb el que acaba de manifestar, més com que no es posen d'acord, la presidència disposa passi a votació, acordant-se per cinc vots contra quatre fer efectiu l'import de la factura al senyor Saballs.

La Corporació es dóna per enterada de la rectificació del Padró d'habitants referent a l'any 1932, que acusa un augment de dret de quinze habitants i 75 en la població de fet.

Es dóna llegiment d'una instància de l'entitat «Pedal Club Bisbalenc», el qual s'encarregarà d'atendre els corredors que prendran part en la cursa ciclista organitzada per l'U. E. de Sans, en la qual sol·liciten una subvenció per atendre a les necessitats del control.

També interessa que l'autoritat cuidi de l'ordre per el major èxit de l'organització.

En conseqüència s'acorda se'ls hi lliuri la quantitat de cent cinquanta pessetes.

La presidència posa de relleu la necessitat que hi ha de procedir a una capa d'asfalt en els carrers de Carreras Dagas, Angel Guimerà i

Serra i Sans, quin pressupost confectionat per el senyor Modorell no passarà de mil pessetes. Aixís s'acorda.

El senyor Carré, que s'ha assabentat que el vinent dijous es va a procedir a l'arranjament asfàltic del carrer de Joan Maragall, demana es fassin els mitjans per ajornar-lo, puix que els veïns de l'esmentat carrer per aquell dia volen celebrar algun festeig i podrien malmetre'l, acordant-se de conformitat.

S'acorda ajornar la resolució d'una demanda dels empleats de l'Escorxador per estar la Corporació pendent d'una consulta amb altres Ajuntaments de la categoria del d'aquesta ciutat.

Es dóna compte d'una petició de la Comissió de Cementiris en la qual han previst una imprescindible necessitat per a la conservació dels magnífics jardins de la nostra necròpolis, i en conseqüència es demana el que segueix: Fer proves per si es trova aigua en el recinte; realització d'un estudi tècnic del pou allí existent; substitució de les cornises de ceràmica per peces de ciment; construcció de soleres als nínxols per a lliurar-los de les inclemències del temps.

El senyor Tarrés creu són imprescindibles aquestes aigües i per consegüent cal procurar a tota costa trovar aigua en les immediacions. També considera ruïnós el projecte de la portada de l'aigua potable per les dificultats i cost que enumera.

El senyor Carré està d'acord en principi amb el senyor Tarrés, però considera que la conducció d'aigua potable a la necròpolis podria ésser utilitzada pel consum domèstic del conserge.

Rectifica novament el senyor Tarrés, assenyalant les dificultats tant en l'ordre econòmic com tècnic que pressuposa el parer del Sr. Carré.

Intervé el senyor Figueras i opina que abans d'acordar en definitiva, la conveniència de que una persona tècnica procedís a un examen ocular per a que la Corporació pogués atendre amb fonament de causa en l'obra que es preté realitzar, estant-hi d'acord el senyor Tarrés. Finalment s'acorda que la Comissió de Finances digui l'última paraula en l'assumpte.

Es dóna llegiment d'una instància del senyor Narcís Peracaula, propietari d'un bar del Passeig, sol·licitant se l'autoritzi instal·lar una tolda per

a comeditat dels seus afavoridors com també d'un gran aparell gramola.

El senyor Carré, respecte a l'últim extrem recorda la reglamentació que va haver d'imposar-se per a que les estridències no produïssin cap mena de molèstia als veïns, per consegüent abans de concedir el permís convé dictar unes disposicions i fer que hom s'hi atengui. Passa a la Comissió de Foment.

El senyor Tarrés posa de relleu que hi ha gent desaprensiva que es permet col·locar filferros entre una i altra acàcia de la plaça de la Llibertat, la qual cosa priva a aquelles plantes el seu propi desenvolupament, i la presidència pren nota de ço que ha exposat el senyor Tarrés.

El senyor Carré crida l'atenció a la presidència respecte uns arrels de davant el jardí de les monges en el carrer de Coll i Vehí, que són un estorb per el trànsit rodat. El senyor Tarrés diu que també n'està assabentat i que es tracta de les restes d'un post de conducció elèctrica. L'Alcalde promet cuidar de l'assumpte.

El propi senyor Carré interessa es porti a la pràctica l'arranjament del carrer de Vallés i Ribot, que en virtut de les obres d'emplaçament de tuberies de conducció d'aigües residuals ha quedat del tot malmès, per tant podria aprofitar-se l'avinentesa de que el terreny es trova sec i la realització d'aquests treballs podrien fer-se més acurats.

No havent-hi cap més regidor que hagués demanat per parlar, es dóna per acabada la sessió.

Cine Mundial

Diuenge, farda i nit.
Dilluns, farda i nit.

Dos grans esdeveniments cinematogràfics de la temporada.

CINAE'S PRESENTA ELS MILLORS PROGRAMES

TEATRE OLYMPIA

CINEMA SONOR Avinguda de la República LA BISBAL

PER DISSABTE, DIUMENGE I DILLUNS.

ENTRE ALTRES, SERAN ESTRENADES LES GRANS PEL·LICLES

Calles de Nueva York

Per BUSTER KEATON i ANITA PAGE

NOCHES DE VIENA Espectacular opereta per VIVIENNE SEGAL i ALEXANDRE GRAY.

REUNIONES PROHIBIDAS

Per DOUGLAS FAIRBANKS (JR) JEANETE LOFF i MARIE PREVOST.